

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 4/2023
22.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Миролуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у прекршајном предмету окривљене АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.12/23 од 02.02.2023. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Нишу 06Пр.бр.11940/22 од 01.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.02.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.12/23 од 02.02.2023. године, па се **УКИДА** правноснажна пресуда Прекршајног суда у Нишу 06Пр.бр.11940/22 од 01.12.2022. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Правноснажном пресудом Прекршајног суда у Нишу 06Пр.бр.11940/22 од 01.12.2022. године усвојена су два споразума о признању прекршаја закључена дана 30.11.2022. године између овлашћеног службеног лица - полицијског службеника Верице Орловић са једне стране и окривљене АА са друге стране и то један споразум о признању прекршаја из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а други споразум о признању прекршаја из члана 331. став 1. тачка 90б Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а оба по захтеву за покретање прекршајног поступка поднетог од ПУ Ниш – СПИ Исток број 4-325-04298/22 од 30.11.2022. године, те је окривљена АА оглашена одговорном да је учинила прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и прекршај из члана 331. став 1. тачка 90б Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па су јој за наведене прекршаје претходно утврђене појединачне новчане казне у износу од по 20.000,00 динара и затим је окривљена осуђена на јединствену новчану казну у износу од 40.000,00 (четрдесетхиљада) динара коју је дужна да плати у корист буџета Републике Србије у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом окривљеној је за прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима изречено 8 казних поена и заштитна мера забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 5 месеци, а што ће се извршити по правноснажности пресуде од стране надлежног органа. Окривљена је обавезана да на име трошкова прекршајног поступка исплати износ од 2.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а ако то не учини наведени новчани износ ће се наплатити принудним путем.

Против наведене правноснажне пресуде Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр.12/23 од 02.02.2023. године, због битних повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) и 4) у вези члана 236. став 2. у вези става 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине правноснажну пресуду Прекршајног суда у Нишу 06Пр.бр.11940/22 од 01.12.2022. године и списе предмета врати том суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљене АА – адвокату Душану Микићу, те је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је побијаном правноснажном пресудом Прекршајног суда у Нишу на штету окривљене АА учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, обзиром да прекршајни суд приликом доношења побијане правноснажне одлуке није применио одредбу члана 236. став 2. у вези става 1. Закона о прекршајима, а што је утицало на доношење законите и правилне одлуке у том прекршајном поступку. Поред тога, основано се поднетим захтевом указује да је побијаном правноснажном пресудом учињена и битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, јер су потпуно нејасни разлози које је прекршајни суд дао у побијаној прекршајној пресуди о одлучној чињеници да су у конкретном случају испуњени услови из члана 236. став 1. Закона о прекршајима за усвајање од стране суда пресудом оба споразума о признању прекршаја које је окривљена АА претходно закључила са овлашћеним службеним лицем, а што је такође утицало на доношење законите и правилне пресуде.

Наиме, из списка предмета произилази да је окривљена АА предметне прекршаје, због којих је оглашена одговорном побијаном правноснажном пресудом Прекршајног суда у Нишу 06Пр.бр.11940/22 од 01.12.2022. године, извршила дана 29.11.2022. године у 22,59 часова и 23,43 часа, те да је дана 29.11.2022. године донето решење о задржавању АА

најдуже 12 часова које се има рачунати од 23,43 часа, да је дана 30.11.2022. године у 12,07 часова сачињен први споразум о признању прекршаја из члана 331. став 1. тачка 90б Закона о безбедности саобраћаја на путевима између Верице Орловић, полицијског службеника и окривљене АА, а истог дана 30.11.2022. године у 12,10 часова сачињен је и други споразум о признању прекршаја из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима између полицијског службеника Верице Орловић и окривљене АА, као и да је окривљена АА саслушана у Прекршајном суду у Нишу дана 30.11.2022. године са почетком у 14,10 часова, а које саслушање је завршено у 14,30 часова. У свом исказу датом на записнику сачињеном пред судијом Прекршајног суда у Нишу под бројем 6Пр.11940/22 окривљена је оспорила прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, оспоравајући да је возила под дејством психоактивних супстанци из разлога што не користи никакве психоактивне супстанце, те наводећи да је тражила да јој се крв да на анализу, а што полицијски службеници нису прихватили, не зна из којих разлога, па да из тих разлога не прихвата споразум који је закључила са ПУ Ниш у вези прекршаја из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и да тражи да суд у вези тог прекршаја спроведе поступак и изведе доказе. Дана 01.12.2022. године донета је пресуда Прекршајног суда у Нишу 06Пр.бр.11940/22 од 01.12.2022. године којом су усвојена оба споразума о признању прекршаја закључена дана 30.11.2022. године између полицијског службеника Верице Орловић и окривљене АА, те је окривљена оглашена одговорном за оба прекршаја и осуђена како је то напред ближе наведено.

Одредбом члана 236. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима прописано је да ће суд пресудом усвојити споразум о признању ако на основу споразума утврди да је окривљени свесно и добровољно признао прекршај, односно прекршаје који су предмет захтева и да је искључена могућност признања окривљеног у заблуди.

Одредбом члана 236. став 1. тачка 3) Закона о прекршајима прописано је да ће суд пресудом усвојити споразум о признању ако на основу споразума утврди да је окривљени потпуно свестан свих последица закљученог споразума, а посебно да у потпуности разуме да се споразумом одриче права на суђење и улагање жалбе против пресуде суда донете на основу решења о усвајању споразума.

Одредбом члана 236. став 2. Закона о прекршајима прописано је да када није испуњен један или више услова из овог члана, суд ће донети решење којим се одбија споразум о признању.

Имајући у виду напред цитиране одредбе члана 236. Закона о прекршајима, те имајући при томе у виду да из списка предмета произилази да је 2 сата након закључења два споразума о признању прекршаја која су ближе описана у захтеву за покретање прекршајног поступка поднетог од ПУ Ниш - СПИ Исток број 4-325-04298/22 од 30.11.2022. године, окривљена АА на записнику сачињеном приликом њеног саслушања пред судијом Прекршајног суда у Нишу децидно навела да оспорава један од прекршаја за који је претходно са овлашћеним службеним лицем закључила споразум о признању

прекршаја и то прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, да не прихвата закључени споразум у вези тог прекршаја и да је изричито тражила од суда да у вези оспораваног прекршаја спроведе редован прекршајни поступак и изведе доказе за исти, то је стога, по налажењу Врховног касационог суда, Прекршајни суд у Нишу био у обавези да у конкретном случају примени напред цитирану одредбу члана 236. став 2. у вези става 1. Закона о прекршајима и да у односу на прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима донесе одлуку којом се одбија споразум о признању овог прекршаја, а не да упркос захтеву окривљене донесе побијану правоснажну пресуду којом је усвојио оба закључена споразума о признању наведених прекршаја као да је окривљена признала оба прекршаја и да су у односу на оба прекршаја испуњени сви прописани услови из члана 236. став 1. Закона о прекршајима.

Ово са разлога јер из списка предмета произилази да у односу на прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима нису испуњени услови из члана 236. став 1. тачка 1) и 3) Закона о прекршајима да суд пресудом усвоји споразум о признању овог прекршаја и то услов да је окривљена свесно признала прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и да је у конкретном случају искључена могућност признања окривљене у заблуди, као и услов да је окривљена у потпуности разумела да се споразумом о признању овог прекршаја одриче права на суђење и улагање жалбе против пресуде суда донете на основу решења о усвајању споразума, а што је суд могао закључити имајући у виду исказ окривљене АА који је она дала свега 2 сата након закључења наведеног споразума, а у којем је децидно и јасно навела да оспорава прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, те да не прихвата претходно закључени споразум са овлашћеним службеним лицем у вези тог прекршаја и да је изричито тражила од суда да у вези оспораваног прекршаја спроведе редован прекршајни поступак и изведе доказе за исти, дакле окривљена у конкретном случају не жели да се одрекне права на суђење за прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Услед оваквог неправилног поступања суда и то непримењивања у конкретном случају одредбе члана 236. став 2. Закона о прекршајима, Прекршајни суд у Нишу је на штету окривљене учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, која је утицала на доношење законите и правилне одлуке у овом прекршајном поступку, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Поред тога, по налажењу Врховног касационог суда, основано се поднетим захтевом Републичког јавног тужиоца указује да је Прекршајни суд у Нишу учинио и битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, а што је утицало на доношење законите и правилне пресуде. Ово имајући у виду да су потпуно нејасни разлози које је прекршајни суд дао у побијаној прекршајној пресуди о одлучној чињеници да су у конкретном случају испуњени услови из члана 236. став 1. Закона о прекршајима за усвајање од стране суда пресудом оба споразума о признању прекршаја које је окривљена АА претходно закључила са овлашћеним

службеним лицем. Наиме, суд у образложењу пресуде, интерпретирајући исказ окривљене АА дат на записнику о њеном саслушању пред судијом Прекршајног суда у Нишу, између осталог наводи да је окривљена изјавила да оспорава прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и да не прихвата споразум који је закључила са ПУ Ниш у вези тог прекршаја, те да тражи да суд у вези тог прекршаја спроведе поступак и изведе доказе, да би даље у образложењу пресуде суд цитирао одредбе члана 236. став 1. ЗКП којима су под тачкама од 1) до 4) предвиђени законски услови који морају бити испуњени да би суд пресудом усвојио споразум о признању прекршаја, те на крају пресуде суд само констатује да је увидом у споразуме о признању прекршаја које је окривљена закључила са овлашћеним службеним лицем Верицом Орловић нашао да су споразуми закључени у складу са одредбом члана 236. Закона о прекршајима и да није било основа да се одбије споразум који је закључен за прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па да је суд из тог разлога пресудом усвојио у целости наведене споразуме. При овоме, суд у образложењу пресуде уопште не наводи на основу чега закључује да је у конкретном случају испуњен сваки од 4 кумулативно прописана законска услова у тачкама 1) до 4) става 1. члана 236. Закона о прекршајима, а посебно не наводи на који начин је закључио да је окривљена свесно признала оба прекршаја и то како прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, тако и прекршај из члана 331. став 1. тачка 90б Закона о безбедности саобраћаја на путевима и да је у конкретном случају искључена могућност признања окривљене у заблуди, као и да је окривљена у потпуности разумела да се споразумима о признању ових прекршаја одриче права на суђење и улагање жалбе против пресуде суда донете на основу решења о усвајању споразума и да је са тиме сагласна, имајући у виду да је окривљена у свом исказу, који је дала пред судом свега 2 сата након закључења оба споразума о признању предметних прекршаја, а који исказ је суд интерпретирао у побијаној пресуди, децидно навела да оспорава прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима за који је претходно са овлашћеним службеним лицем закључила споразум о признању прекршаја, те да не прихвата закључени споразум у вези тог прекршаја и да је изричито тражила од суда да у вези оспораваног прекршаја спроведе редован прекршајни поступак и изведе доказе за исти.

Следствено напред наведеном, Врховни касациони суд је усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, те је укинуо побијану правноснажну пресуду Прекршајног суда у Нишу 06Пр.бр.11940/22 од 01.12.2022. године и предмет вратио том суду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреде закона на које му је указано овом пресудом и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне, конкретне и аргументоване разлоге.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**